

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.545 van 4 februari 1999
in de zaak A. 79.968/VII-17.008.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-P. LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
de Jamblinne de Meuxplein 41

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 25 augustus 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 juli 1998 houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf en van het bevel van 27 juli 1998 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, van de Minister van Binnenlandse Zaken;

Gelet op de beschikking van 24 september 1998 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS die, loco Advocaat J.-P. LAGASSE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker vroeg asiel in 1990. Dit asiel werd hem geweigerd in 1994.

1.2. Tegen deze negatieve beslissing startte verzoeker een procedure bij de Raad van State, bekend onder de referte G/A. 60.632/III-19.957. Deze zaak blijkt nog steeds hangende te zijn.

1.3. Op 16 december 1997 vroeg verzoeker aan de burgemeester van Antwerpen een regularisatie van zijn

verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op 10 juli 1998 besliste de Minister van Binnenlandse Zaken tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf bij toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.5. Deze beslissing werd, samen met het bevel om het grondgebied te verlaten, op 27 juli 1998 aan verzoeker betekend, die echter weigerde voor ontvangst te ondertekenen.

1.6. De eerste bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Mevrouw de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die bij U werd ingediend door : XXX

nationaliteit : XXX

geboren te : L. op : 24.06.1962

kandidaat vluchteling

in toepassing van art. 9 § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik U mede dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en) : Dat er geen uitzonderlijke omstandigheden worden aangehaald waarom betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen conform art. 9 § 2 van de vreemdelingenwet, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De aangehaalde motieven, zoals dat betrokkene geen banden meer heeft met zijn land van herkomst of aldaar geen woning meer heeft, kunnen niet tot onmogelijke of bijzonder moeilijke omstandigheden worden gerekend, zoals omschreven in de omzendbrief betreffende de toepassing van art. 9 § 3 van de wet van 15.12.1980, dd. 09.10.1997. Dat de aangehaalde motieven - zoals dat betrokkene Nederlands zou spreken, dat hij wil werken en een opleiding heeft gevolgd - geen uitzonderlijke

omstandigheden zijn die een regularisatie in toepassing van art. 9 § 3 verantwoorden.

Dat een legaal verblijf van 8 jaar in België geen automatische regularisatie betekent. Bovendien wist betrokkene dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land zou dienen te verlaten.

Bijgevolg dient betrokkene dringend het Belgisch grondgebied te verlaten.

(...)"

1.7. De tweede bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Ik heb de eer U te verzoeken door afgifte van het formulier B overeenkomstig het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), gewijzigd door het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel :

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 - art. 7 alinea 1,2°). Werd niet erkend als vluchteling. (K.B. van 8 oktober 1981 - art. 77)".

1.8. Het bevel om het grondgebied te verlaten luidt als volgt :

"(...)

REDEN VAN DE BESLISSING

Verblijft langer in het rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 art. 7 alinea 1,2°)

Werd niet erkend als vluchteling (K.B. van 8 oktober 1981 - art. 77)

(...)"

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, dat verzoeker een enig middel aanvoert afgeleid uit de schending van artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken (koninklijk besluit van 18 juli 1966) en van artikel 58 van dezelfde wetten, doordat de bestreden beslissingen opgesteld zijn in het Nederlands, terwijl :

1. Het verzoek tot machtiging tot voorlopig verblijf, wegens buitengewone omstandigheden verstuurd op 17 december 1997 aan de burgemeester van Antwerpen in het Frans werd geredigeerd.
2. De tegenpartij wist bijgevolg perfect dat verzoeker het Frans had gekozen om te communiceren met zijn administratie.
3. In het arrest XXX nr. 39.581 van 5 juni 1992 heeft (uw Raad) geoordeeld dat "de beslissing van de Minister van Justitie, houdende een weigering tot voorlopig verblijf, dient te worden opgesteld in de landstaal die de verzoeker heeft gebruikt in zijn aanvraag".
4. Door uw arrest XXX nr. 72.743 van 26 maart 1998 heeft U geoordeeld dat "overeenkomstig artikel 41, § 1, van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, de

centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruikmaken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend; Naar luid van artikel 42 van dezelfde wetten, stellen de centrale diensten de akten, getuigsschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt;

Overwegende dat de bestreden beslissing (aldus voormeld arrest) werd opgesteld in het Nederlands, terwijl de aanvraag tot voorlopig verblijf werd opgesteld in het Frans; dat uit wat voorafgaat volgt dat de aanvraag diende te worden behandeld in deze taal (het Frans) en dat de bestreden beslissing diende te zijn opgesteld in het Frans; dat het enig middel kennelijk gegrond is;

5. Bijgevolg was artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken wel degelijk toepasselijk in deze zaak.

Nu tegenpartij voornoemde bepaling niet heeft nageleefd, dient de bestreden beslissing te worden nietigverklaard, bij toepassing van artikel 58 van voornoemde gecoördineerde wetten, dat als volgt luidt : "zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten";

6. De nietigheid van de beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf brengt mee dat het bevel om het grondgebied te verlaten gehecht aan eerstgenoemde beslissing eveneens is aangetast door nietigheid.

Zodat

Het enig middel zodanig ernstig is dat verzoeker ertoe werd gebracht een verzoekschrift tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen in te

dienen, met verwijzing naar artikel 94 van het procedurereglement.

2.1.1.1. Overwegende dat vaststaat dat de eerste bestreden beslissing uitgaat van de verwerende partij, die in het Nederlands heeft geantwoord op een in het Frans geformuleerde aanvraag tot machtiging strekkende tot voorlopig verblijf;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de verwerende partij deel uitmaakt van de "centrale diensten";

Overwegende dat artikel 41, § 1, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966, op het taalgebruik in bestuurszaken als volgt luidt :

"De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend";

Overwegende dat artikel 42 van voornoemde wetten als volgt luidt :

"De centrale diensten stellen de akten, getuig-schriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt";

Overwegende dat de bestreden beslissingen werden geredigeerd in het Nederlands, terwijl de door verzoeker ingediende aanvraag werd ingediend in het Frans; dat bijgevolg op deze aanvraag in het Frans diende te worden geantwoord, zodat de eerste bestreden beslissing in het Frans moest worden opgesteld;

2.1.1.2. Overwegende dat het enig middel van verzoeker bijgevolg ernstig is;

2.2. Overwegende wat de tweede voorwaarde opgenomen in voornoemd artikel 17, § 2, betreft, verzoeker op goede gronden betoogt dat zowel zijn professionele als zijn sociale integratie in België in het gedrang komen, bij niet schorsing van de bestreden beslissingen; dat dit nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat bijgevolg is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 10 juli 1998, van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf en van het bevel van 27 juli 1998 om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier februari 1900 negenennegentig,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.